

[Behnke]

ære og respekt for den enkelte minister er jeg overbevist om, at de ting, der skulle gøres, de ting, der var forudsat i finansloven for 1988, vel også blev udført af embedsmændene, selv om ministeren måske var ude at tale for at blive genvalgt.

Nu har vi 1989. Vi skal i dag behandle en lang række forslag om ændringer, bl.a. jo i øjeblikket en ændring af finansloven for 1989, og i den forbindelse synes vi ærligt talt, det havde været passende, om regeringen eller Finansministeriet eller Budgetdepartementet – hvem må I selv afgøre – var kommet med en budgetredigelse, så vi havde været i stand til i dag at vurdere disse spørgsmål ud fra den samlede statsfinansielle sektor og ikke udelukkende på baggrund af de overenskomstforhandlinger, som er afsluttet på arbejdsmarkedet. For hvis en sådan budgetredigelse, hvornår den så måtte komme, viser, at det også for 1989 ser ud til at køre helt skævt, ja, så vil mit gæt lidt retorisk være, at budgetredigelsen nok først kommer efter EF-valget, for så har finansministeren igen et valg som undskyldning for, at det ikke er lykkedes at leve op til de forudsætninger, der er i finansloven for 1989.

Det håber jeg selvfølgelig ikke bliver tilfældet. Jeg håber, at den budgetredigelse, vi får senere på året, viser, at man på andre steder end lige overførselsindkomsterne bare har en lille smule styr på det, der foregår.

I det foreliggende lovforslag har man meget pædagogisk lavet en opstilling med nogle søjlediagrammer, hvor man sammenligner årene 1985, 1987 og 1989, sat op procentvis. Men procentvis giver ikke et rigtigt billede, der er til at håndtere, når vi ikke – som før nævnt – har den samlede statsfinansielle situation lige i øjeblikket, og derfor må spørgsmålet være: Er de procentvise opskrivninger lavet på baggrund af finanslovtallene, eller er de lavet på baggrund af andre tal, man i øjeblikket har i Finansministeriet?

Ud over statsfinanserne kunne man jo også passende spørge, hvordan situationen er ude i landets kommuner og amtskommuner, for deres del af de samlede offentlige penge er jo betragtelig. Det fremgår af det, statsministeren ifølge avisreferaterne udtaler, at de forhandlinger, der har været mellem regeringen og kommunerne, er kommet på plads. Derimod fremgår det af det, formanden for Kommunernes

Landsforening, Thorkild Simonsen, siger, at de bestemt ikke er af den opfattelse, at tingene er på plads i kommunerne.

Derfor vil jeg gerne spørge finansministeren: Hvordan ligger det med de indkomstoverførsler, der foregår via kommunerne? Har man fra regeringens side også styr på udviklingen dér, eller vil de fortsætte, som om intet var hændt, hvis de tre lovforslag, vi har til behandling i dag, bliver vedtaget?

Endvidere har man gjort det efter min mening lidt rigelig smarte, at man i den førnævnte opregning i forslaget har lagt overførselsindkomster og tilskud sammen. Jeg kunne godt tænke mig, at de to ting havde været adskilt, for mange af de store pengetransaktioner, der foregår fra staten og ud i samfundet – hvad enten det er over industriministerens konto, eller det er over Landbrugsministeriets eller Fiskeriministeriets konto, eller når det er penge ud af landet, altså over Udenrigsministeriets konto – er også betragtelige beløb, og det kan ikke ses, når man lægger overførsler og tilskud sammen. Med i det tal hører f.eks. også, at vores ulandsbistand for 1989 er steget $\frac{1}{2}$ mia. kr. mere end for 1988, og i forhold til 1987 er det en hel milliard kr. mere. Så det tæller jo godt med i det søjlediagram, man har lavet, hvor man skal vise, at det er i overførselsindkomsterne og tilskudene, den store udvikling sker.

Som nævnt tidligere, da jeg var oppe og stille et spørgsmål til den konservative ordfører, mener vi også i Fremskridtspartiet, at f.eks. ministerpensionerne, tjenestemandspensionerne, pensioner til folketingsmedlemmer, ventepenge og pensioner til borgmestre og alle mulige andre politisk valgte repræsentanter også skulle have været med. De er hverken med i det foreliggende lovforslag, nr. L 244, eller i det næste punkt på dagsordenen, nr. L 243 om folkepension. Ingen af stederne er pensionerne til de folkevalgte politikere og tjenestemænd osv. taget med.

For at citere mig selv fra forleden dag, hvor vi diskuterede forslaget fra Fremskridtspartiet om, at politikerne burde gå 20 pct. ned i løn, synes vi ærligt talt, at regeringen, hvis den mener noget med dette her – og det går vi ud fra den gør – burde være gået foran som et godt eksempel og have vist, at Folketingets medlemmer og de enkelte ministre var parat til at gå i forreste række, var parat til at gå tilbage i løn.